

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 10C/197/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513202711
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2013:2513202711.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, právne zástúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: N. R., Q.: XX.XX.XXXX, U. U. Č.. XXX, o zaplatenie 251,42 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 72,26 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 72,26 eur od 25.06.2010 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamieta.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Consumer Finance Holding a.s. sa ako pôvodný navrhovateľ návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.02.2013 domáhal uložiť povinnosť odporcovi zaplatiť mu sumu 251,42 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 25.06.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom nesplatenia poskytnutej pôžičky.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor a z obsahu zmluvy o pôžičke zo dňa 31.10.2005 č. 7710077265, všeobecných obchodných podmienok pôžičky poskytovanej spoločnosťou Quatro, a.s. (ďalej len „podmienky zmluvy“) predžalobnej upomienky zo dňa 21.05.2010 a písomného vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa zistil tento skutkový stav veci:

Právny predchodca navrhovateľa (Consumer Finance Holding a.s., pôvodne Quatro, a.s.) uzavrel s odporcom dňa 31.10.2005 Zmluvu o pôžičke č. 7710077265 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej odporcovi poskytol pôžičku v sume 580,23 eura (pôvodne 17.480,-Sk) na nákup tovaru. Účastníci sa tiež dohodli, že poskytnutú pôžičku bude odporca splácať v 75 mesačných splátkach po 9,96 eura (300,-Sk).

Na návrh súd Uznesením zo dňa 31. júla 2013, č.k.: 10C 197/2013 - 24 pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa z pôvodného Consumer Finance Holding, a.s. na EOS KSI Slovensko, s.r.o.

Z písomného vyjadrenie navrhovateľa, doručeného tunajšiemu súdu dňa 30.08.2013 súd zistil, že doposiaľ odporca z poskytnutej pôžičky zaplatil sumu 580,23 eura. Z celkových predpísaných úrad v sume 735,53 eura odporca zaplatil 580,23 eura, preto jeho dlh predstavuje sumu 251,42 eura. Ako to ďalej z vyjadrenia vyplýva, podľa Bodu VIII b1 podmienok zmluvy, sa zmluvné strany dohodli, že v 30-ty deň po splatnosti sa dlžná splátka zvyšuje o pokutu vo výške 10% z tejto dlžnej sumy. Podľa Bodu VIII b2 podmienok zmluvy sa účastníci konania dohodli, že v prípade oneskorenia s úhradou splátky, je odporca navrhovateľovi povinný okrem zmluvnej pokuty, zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 0,05% denne. Podľa Bodu VIII podmienok zmluvy, boli odporcovi poplatky vyčíslené v sume 23,85 eura (v platobnej histórii evidované ako „pokuta omeškanie“ a „pokuta sankcia“. Návrhom uplatňovaná suma 251,42 eura tak pozostáva z neuhradenej istiny 227,57 eura a poplatkov v sume 23,85 eura. Navrhovateľ tiež uviedol, že prvýkrát sa odporca dostal do omeškania dňa 20.02.2010. Úrok z omeškania navrhovateľ uplatňuje od 25.06.2010, nakoľko dňa 21.05.2010 bola odporcovi doručená predžalobná upomienka, ktorú si prevzal. Keďže lehota na plnenie bola v upomienke určené na 3 dni, do omeškania sa odporca dostal dňom 25.06.2010.

Odporca sa k návrhu nevyjadril, aj keď ho spolu s prílohami, poučením súdu a výzvou na vyjadrenie prevzal dňa 21.08.2013.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke medzi účastníkmi konania (31.10.2005), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) až i) zákona č. 258/2001 Z.z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 25 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení Občianskeho zákonníka (odkazy pod 2/, 6/, 7/, 9/ 11/, ktoré sa týkajú náležitosti obsahu zmluvy § 43 OZ, odstúpenie od zmluvy § 48 OZ, úpravu vád podľa § 499 Obč. zák. a pod..) a je určitou formou spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 2 písm. e/ zák. č. 258/2001 Z.z. poplatkami je akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (účinný k 15.12.2009, od kedy súd priznal úrok z omeškania), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci súd vyvodil záver, že návrh bol podaný čiastočne dôvodne. Po oboznámení sa so skutkovými okolnosťami prejednávanej veci, obsahom zmluvy o pôžičke, obchodnými podmienkami platnými pre poskytnutie pôžičky, súd tieto vyhodnotil vo vzájomných súvislostiach a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Podstatné pre rozhodnutie v preukázaných skutkových okolnostiach s ohľadom na uvedené právne predpisy boli najmä nasledovné úvahy. Na základe písomnej zmluvy o pôžičke právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi pôžičku v sume 580,23 eura (pôvodne 17.480,-Sk). Medzi účastníkmi zmluvy boli dohodnuté pravidelné mesačné splátky 9,96 eura (300,-Sk). Odporca z požičanej sumy zaplatil sumu 507,96 eura. Dňa 20.02.2010 však odporca prvýkrát nezaplatil včas splátku pôžičky a dostal sa tak do omeškania. Na základe tejto skutočnosti bol odporca vyzvaný na zaplatenie zvyšku dlhu v sume 238,90 eura, najneskôr do 24.5.2010. Z obsahu zmluvy o pôžičke súd zistil, že v nej nebol v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. jasne a určite vymedzený počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov. Bola uvedená len výška mesačnej splátky pevnou sumou. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zák. č. 258/2001 Z. z. a to ust. § 2 písm. e/ ako aj základné náležitosti zmluvy stanovené v § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2011 Z. z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok pôžičky

nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2011 Z.z., podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. Súd preto odčítaním sumy už splatenej pôžičky odporcom v sume 507,96 eura od navrhovateľom poskytnutej celkovej sumy 580,23 eura zistil, že odporca doposiaľ neuhradil istinu vo výške 72,27 eura. Nakoľko na pôžičku je potrebné obligatórne prihladať ako na bezúročnú a bez poplatkov, súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť zvyšné vyčerpané finančné prostriedky, ktoré doposiaľ nevrátil, v sume 72,27 eura. Keďže do omeškania sa odporca dostal po uplynutí lehoty na zaplatenie zvyšku pôžičky tak, ako je to uvedené v predžalobnej upomienke, ktorú si prevzal dňa 21.06.2010, stalo sa tak dňom 25.06.2010. Počnúc týmto dňom je povinný navrhovateľovi zaplatiť doposiaľ nesplatenú časť pôžičky spolu s úrokom z omeškania 9% ročne.

Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23a ods. 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.12.2007, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, s použitím § 40a Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné. Súd na ne prihlada bez toho, aby sa účastník právneho vzťahu tejto neplatnosti dovolal.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 28.02.2010, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa čl. 6 ods. 1 smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Nakoľko predmetný právny vzťah je spotrebiteľský, vzťahuje sa na konanie osobitná ochrana spotrebiteľa podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorými bola do slovenského právneho poriadku vyššie citovaná smernica implementovaná. V zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ, má vnútroštátny súd posudzovať ex offio nekalý charakter zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na začatie konania, musí i bez návrhu posúdiť neprímeranosť zmluvnej pokuty, ktorá je obsahom zmluvy uzavretej

medzi predávajúcim alebo poskytovateľom a spotrebiteľom. Ak ide o neprimeranú doložku, má tento súd právomoc vyvodiť všetky dôsledky, ktoré vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, aby sa uistil, že tento spotrebiteľ nebude uvedenou doložkou viazaný.

Ustanovenie § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007 obsahuje demonštratívny, a teda neuzavretý výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Tento výpočet neprijateľných podmienok teda možno rozšíriť výkladom, keď z obsahu záväzku vyplynie značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Ustanovenia o zmluvnej pokute sú súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú navrhovateľ (dodávateľ) opakovane používal v rámci svojej podnikateľskej činnosti pri uzatváraní zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu. Sú súčasťou štandardných podmienok, preto vzniká riziko, že odporca (spotrebiteľ) nepoukáže na ich neprijateľnosť. Ustanovenia o zmluvnej pokute splyvajú s ostatnými ustanoveniami zmluvných dojednaní zmluvy o úvere a odporca nemá možnosť výberu. Ak by s ustanoveniami nesúhlasil, znamenalo by to odmietnutie návrhu na uzavretie zmluvy ako celku.

Predmetné ustanovenia o zmluvnej pokute spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Absolútna neplatnosť nastáva priamo zo zákona, pôsobí voči všetkým od počiatku, a teda ani spotrebiteľa nezaväzuje.

Súd po oboznámení sa z obsahom obchodných podmienok pre pôžičku, ktoré sú súčasťou zmluvy o pôžičke súd zistil, že obchodné podmienky sú na predtlačenom formulári. Podľa Bodu VIII písm. c) podmienok zmluvy odporca súhlasil s tým, že v 30-ty deň po dobe splatnosti sa dlžná splátka zvyšuje o zmluvnú pokutu 10% z tejto dlžnej čiastky, v tento deň sa zmluvná pokuta stáva splatnou. Ustanovenie o zmluvnej pokute nemá vplyv na právo veriteľa vyžadovať od dlžníka náhradu škody v plnej výške. Súd konštatuje, že toto dojednanie je absolútne neplatné ako neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 4 OZ. Súd v rámci výkladu (aplikácie) noriem občianskeho práva, musí vyhodnotiť medze aplikácie zásady zmluvnej voľnosti (§ 2 ods. 3 OZ) vo svetle princípu proporcionality (čl. 1 Ústavy SR) a povinnosti súdu dbať na to, aby sa práva nezneužívali (§ 2 OSP). V týchto intenciách, a o to viac v prípadoch, keď je zmluvná voľnosť niektorého z účastníkov zmluvného vzťahu (spotrebiteľa) obmedzená, keďže žiadnym spôsobom nemôže ovplyvňovať obsah zmluvných dojednaní, musí zvážiť proporcionality každého jednotlivého ustanovenia a vyvodiť z neho primerané následky. Ani legitímne očakávania navrhovateľa nemôžu byť prekážkou v deklarovaní niektorého zo zmluvných dojednaní ako neplatného, a to najmä v prípadoch, keď tieto ustanovenia sám v zmluve a zmluvných podmienkach formuloval.

Súd prihliadal na to, že ak je zabezpečenie plnenia totožnej zmluvnej povinnosti dojednané (resp. ex lege dané) viacerými spôsobmi (úrokmi z omeškania, zmluvnou pokutou), ktoré sú zároveň z kauzálneho hľadiska obdobnými sankčnými inštitútmi (v kauzálnej rovine nie je rozdielom, či sa platí „úrok z omeškania“ alebo „zmluvná pokuta“, platí sa jednoducho určitá peňažná suma), je potrebné skúmať primeranosť takéhoto zabezpečenia k významu zabezpečovanej zmluvnej povinnosti. Zmluvná povinnosť zaplatiť riadne a včas je esenciálnou povinnosťou dlžníka, na druhej strane výška zabezpečenia je v tomto prípade zjavne neprimeraná a podľa názoru súdu v prejednávacom prípade pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ) ako aj pre neprijateľnosť (§ 53 ods. 4 písm. k) OZ) absolútne neplatná. Nie je zlučiteľné s dobrými mravmi, že pre porušenie právnej povinnosti (hoc takejto významnej v právnom vzťahu), je dojednané sankčné zabezpečenie predstavujúce 10% z dlžnej sumy splátky za omeškanie splátky úveru, keď je omeškanie so splácaním pôžičky zároveň zabezpečené úrokmi z omeškania. Ako je to uvedené vyššie, dojednanie o zmluvnej pokute nie je individuálnym dojednaním, splyva s ostatnými ustanoveniami zmluvy a spotrebiteľ (odporca) pri uzavieraní zmluvy nemal možnosť poukázať na jej neprijateľnosť, keď ide o formulárovú zmluvu a odmietnutie dojednaní by bolo zároveň odmietnutím zmluvy ako celku.

Keďže vzhľadom na vyššie uvedené treba na zmluvu o pôžičke nazerať ako na bezúročnú a bez poplatkov, za súčasnej neprijateľnosti zmluvnej pokuty, navrhovateľ má tak voči odporcovi právo na

zaplatenie toho, čo po odrátaní odporcom už splateného, pripadá na poskytnutú istinu pôžičky spolu s úrokom z omeškania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Pre pomer dosiahnutého úspechu účastníkmi konania súd vychádzal z toho, aký nárok si navrhovateľ uplatnil v návrhu na začatie konania v pomere k tomu, čo mu súdom bolo priznané. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 251,42 eura s príslušenstvom. Súd odporcu zaviazal na zaplatenie sumy 72,26 eura s príslušenstvom, vo zvyšku návrh zamietol. Z uvedeného vyplýva, že úspešnejším v konaní bol odporca, a keďže si náhradu trov neuplatnil, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Súd lehotu na splnenie povinnosti uloženej odporcovi týmto rozsudkom určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia

jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu

v Trnave, trojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.